

Lliure comerç amb Singapur

El tractat de lliure comerç UE-Singapur és un 'win-win' europeu: de Singapur, no n'importem béns i, a canvi, obrim exportacions a un dels països amb més poder adquisitiu

He estat a Singapur sis dies, formant part d'una petita delegació del Parlament Europeu (PE) que negocia el tractat de lliure comerç entre la UE i aquesta ciutat Estat de 5,6 milions d'habitants. Esperem la seva aprovació final aquesta tardor.

Singapur és impactant: en un petit conjunt d'illes a la punta de la península de Malacca, d'una extensió un xic més gran que Andorra, s'alça una potentíssima ciutat anglosaxona. Singapur és un centre financer que és com un petit Manhattan i té un dels ports més grans del món: 63 milions de contenidors moguts al 2017; Barcelona en va moure només 3.

El PIB de Singapur és un 1/3 del PIB espanyol i la seva renda per càpita (55.000 \$) és una de les més altes del món. Les seves universitats són al Top-5 mundial en molts indicadors i els seus sistemes públics d'habitatge, educatius i de salut figuren entre els millors del planeta. Fa 53 anys que és independent i, gràcies a l'extraordinària personalitat del seu pare fundador (Lee Kuan Yew), avui és un dels països més pròspers del món.

Singapur es defineix com un Estat multiracial (75% xinesos, 20% malaisis i indonesis) amb quatre llengües oficials (anglès, mandarí, malai i tàmil) i molt respectuós de la seva pluralitat religiosa. Singapur, però, no és una democràcia d'acord amb els nostres estàndards occidentals. Tot i el seu formalisme parlamentari, és un sistema de partit únic acceptat per la majoria: és molt eficaç en la promoció per mèrit individual als càrrecs públics i també en la solució dels problemes concrets de la gent. Singapur és una

meritocràcia, és un dels països menys corruptes del món i gaudeix d'una molt alta seguretat jurídica, hereva del millor Rule of Law britànic.

Hi ha 14.000 empreses europees establertes a Singapur que fan servir aquesta ciutat Estat com a base (*hub*) per a la seva expansió al sud d'Àsia. La seva baixa fiscalitat (el 80% de la població no paga IRPF), la seva regulació proempresarial (15% tipus impositiu en societats) i la seva gran flexibilitat laboral (molt eficaç sistema negociador govern-empreses-sindicats que evita vagues i facilita acords) fan de Singapur un país molt atractiu per a empreses de tot el món.

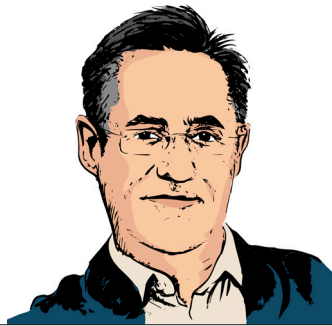
Són temps difícils per al lliure comerç: després del fracàs del TTIP entre els EUA i la UE, del qual l'extrema esquerra i els

populismes del tipus Tump n'han destacat els aspectes més negatius, el lliure comerç és ara al centre dels debats a Occident. Cal reconèixer que s'ha fallat en no compensar amb subsidis els sectors socials perjudicats per l'obertura al comerç internacional dels països europeus, i això s'ha d'esmenar en el futur.

El lliure comerç, però, ha permès a les classes mitjanes i populars occidentals accedir a més i millors produccions de molts béns i serveis a preus decreixents. L'aprovació el 2017 del tractat UE-Canadà, amb el suport del 62% d'eurodiputats (socialisme i sindicalisme del nord d'Europa inclosos), serveix de model per als futurs tractats de lliure comerç.

Singapur, però, és una excepció: en la mesura que no produeix béns de cap tipus, ni tan sols agraris per la manca de sòl, el tractat UE-Singapur significa que no més hi ha comerç en un sentit: exportacions europees cap a Singapur. Es tracta, per tant, d'un *win-win* per a tots els països de la UE, que obren un nou mercat de vendes en un país de quasi sis milions d'habitants amb un gran poder adquisitiu.

Després de dos anys d'espera de la sentència del Tribunal de Justícia de la UE sobre el tractat de lliure comerç UE-Singapur, que n'ha definit les competències exclusives de la UE (comerç de béns i serveis) i compartides amb els Estats membres (capítol de protecció d'inversions, ISDS), esperem que abans de final d'any el PE l'aprovi. I si pot ser, deslligat del tractat UE-Japó, que ja està quasi encarrilat però que és molt més complex i complicat.

RAMON TREMOSA